

ærede foregaaede Taler af den Mening, at det vilde være ret uheldigt, hvis man satte Tidsgrænsen for Uddelingen af Tilskuddet til kun 4 Aar. Jeg tror netop, at det er af stor Betydning, at det Tilskud, som Ejerne eller rettere Brugerne af Avlscentrer faa, kan række ud over et ikke saa lidt længere Tidspunkt, jeg kunde næsten sige række saa længe, som han opfylder sine Forpligtelser, hvormed jeg mener, saa længe han er den første Opdrætter i sin Egn. Det forekommer mig, at det for Avlscentrenes Vedkommende er nødvendigt, at man stadig holder paa det bedste og ikke kommer til det næstbedste. Saa længe den, der har faaet Tilskuddet tildelt, er den første blandt Konkurrenterne, forekommer det mig, at han ogsaa er den mest berettigede til at faa Tilskuddet, ikke for hans egen Skyld, men for deres, som nyde godt af, at han fører dette Avlscenter. Ved at forkorte Tiden, ved at sætte en Grænse for Tiden, faar dette Statstilskud til Avlscentra mere Karakteren af Præmiering af hele Kvæghold. Det have vi jo i Forvejen, og jeg tror, at den gør ganske overordentlig stor Nytte, hvor den benyttes, men det er dog ikke Meningen her med dette at fremkalde en Præmiering af hele Kvæghold. Meningen med det er at hjælpe dygtige Mænd til at fremskaffe Avlsdyr uden noget smaaligt Hensyn til Bekostningen, hvorimod man ved Driften af et almindeligt Kvæghold søger at bringe det meste ud af det; det er det, en Bruger af et Kvæghold præmieres for, at han gør den saa nyttebringende som mulig for sig selv. Men her maa Meningen være den, at han faar et Statstilskud for at gøre sin Besætning saa nyttebringende for andre som muligt. Jeg mener derfor, at denne Grænse af 4 Aar bør man ikke holde sig til. Jeg tror, at skal der sættes en Grænse, maa den gaa langt ud over 4 Aar. Man maa ogsaa huske paa, at i 4 Aar udrettes der meget lidt med Hensyn til Fremskæffelsen af gode Avlsdyr. Naar man betragter de Avlscentra, vi have her i Landet — der blev af min ærede Sidemand nævnt Hennebjerg Ladegaard, man kunde ogsaa nævne Sønder-Elkær og andre Steder — vil man se, at det tager meget lang Tid, før et saadant Center faar den Betydning, at det virkelig kan være til Nytte. Efter 4 Aars Forløb vil Arbejdet næppe spores; men i et i væsentlig Grad forlænget Tidsrum vil der kunne udrettes noget, og saa ville de kunne gøre Gavn. Meningen er jo ikke at skaffe mange Centrer; men Meningen er at skaffe

enkelte udmærkede Centrer. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at Tidsgrænsen ikke bibeholdes, og at der bliver givet ogsaa dem, der have faaet Tilskud, Lejlighed til at konkurrere anden og tredje Gang og saa fremdeles, og vedblivende faa Nytte af Tilskuddene.

Trolle: Det er det Ændringsforslag, der er stillet paa Redningsvæsenets Konto II. D. 4. a., som jeg ønsker at omtale. Jeg kan ganske udtale min Tilslutning til det stillede Ændringsforslag, idet jeg siger, at for Redningsvæsenet maa det anerkendes, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp. Naar imidlertid det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) udtalte, at den stedfundne Stranding ud for Tornby kunde være undgaaet, hvis den af ham foreslaaede Ordning var etableret den Gang, vil jeg tillade mig at betvivle det. En Betingelse for, at Hjælpen kunde være kommen til Veje, var, at Faren var observeret fra Land. Det kunde den ikke, da der ikke var noget Vagthold paa Stranden, og det var ved Nattetid, Strandingen foregik. Dette er et Forhold, jeg vil tillade mig at fremdrage, at det er en Mangel ved Redningsvæsenets Organisation, at der ikke er en kontinuerlig Kystvagt. Jeg tillod mig at fremdrage dette Forhold i Fjor under Finanslovforslagets 2den Behandling, og jeg skal her minde om, at Regeringen har haft et aabent Øje for Spørgsmaalet om at komme hen til en saadan Bevogtning af Kysten, idet den for nogle Aar tilbage har søgt Bevilling til saadanne begyndende Kystvagter. Det viser sig, at Trangen dertil var stor paa flere Steder, og man søgte derfor forøgede Bevillinger, som, foranledigede af mine Udtalelser ved 2den Behandling af Finansloven i Fjor, blev forøgede med 5,000 Kr., saaledes at der i alt disponeres over 8,000 Kr. i dette Øjemed. Dette er imidlertid, som Forholdene have vist, ikke tilstrækkeligt til at etablere en kontinuerlig Kystvagt. Da jeg nu mener, at dette maa kunne opnaas, om end paa en noget anden Maade, end saaledes som Vagten er organiseret, blot ved et forholdsvis ubetydeligt Tilskud, et Tillæg til den Bevilling, der alt er givet, skal jeg tillade mig at udtale mine Anskuelser i den Retning. Jeg tror, at hvis man indførte ikke en Kædevagt, som gaa to og to Mand paa Stranden, ved visse Tilfælde, naar der befrygtes Stranding, men indførte en kontinuerlig Udkig ved hver Station, d. v. s. saaledes at to og to Stationer arbejdede sammen, saa at